

אחרי בריחתה מכעלה חושנית חטבת דאגה

עם בנה ז'וסטין סם מתחת לביסקוויטים

שעה קלה אחרי החתונה הצצה אל תוך המחשוף

פידל קאסטרו מחזר

● קאסטרו ניצב ממתין על המסלול. ממט ראשון סוחרתי ממה שנגלה לעיני: גבר גבה-קומה, עם עייניים יפות-להפליא ומבע פראי, כימעט פאנאטי, אשר עשהו מצודד מאד מבחינה פיסית. בקול עמוק וצרוד ובכונה כבדה לחש באוונגו שטף של דברי-ברכה באנגלית מליצית ורומנטית. כתמיד, לבוש ההי מדי-צבא ירוקים, מגוהצים למשעי וגזורים להפלא, ונעליים מצוחצחות עד כדי בריק. אף פעם לא נעדרה מהמאה מפיו, „בראותי אותך יורדת במדרגות המטוס, לחש לי בערב הראשון, „אמרתי לעצמי שלראש ממשלת קנדה יש אשה נאה מאד. עתה אני רואה שאינך רק יפה, אלא גם פקחת מדי.“ דבריו שבו את לבי.

הנסיך צ'ארלס והמחשוף

● לא היתה זאת פנישתי הראשונה עם הנסיך צ'ארלס. הפגישה הראשונה אירעה מיספר שנים לפני כן, כאשר הריתי ללדת את ג'וסטין. לבשתי אז את שמלת ולנטינו שלי, בעלת המחשוף העמוק, וכאשר הולך אותי הנסיך אל רחבת-הירקודים, תפשתיו מציץ אל תוך המחי שוף. הוא הסמיך. „אבי הזהיר אותי להסתכל תמיד אך בעיני בתי זוגי למחול, כאשר היא לובשת מחשוף עמוק,“ אמר בצחוק. „הזן את עיניך כאוות-נפשך,“ ענית, „אילוולא הייתי בחודש השלישי להריוני לא היה מה לראות.“

האם בגדת בי בפאריס?

● במשך ארבע שנים אף לא הסתכלתי על גבר אחר, ועתה בא הדבר בחטף. זה היה נפלא. הוא היה אמריקאי, בן דרום מקסים ששמו אינו חשוב. כאילו נכנס בי הדיבוק, רקדנו כל הערב ובכיתי כל הלילה. בשבועי לאוטבה, ביום המחרת, חשתי אל המקרר הפרטי שלנו והורקתי חצי-בקבוק וודקה. פייר, אשר תפשתי בשעתי מעשה, היה מזועזע.

האם בגדת בי בפאריס? חזר ושאל, „אמרי, הבגדת בי?“ עבר עלינו סוף-שבוע וזועתי באגם הרינגטון. פייר לא הניחני לנפשי אף לא לרגע. „אני יודע שבגדת בי, אני יודע, אחרת, מה פשר התנהגותך?“ מאוחר במוי צאיי-שבת, ואני כבר תשושה ונסערת, תפשתי סכיף-מיטבח מעל השולחן ונפתתי החוצה, אל השלג, שם החיי לותי לקרוע מעלי את בגדי, לחשוף את בשרי לנעיצת הסכיף.

„בסדר,“ צרחת אל פייר, „או התאהבתי, או מה?“ ויודיי הדעים את שנינו והשתיקנו.

לא אצבע אחת, כי אם שתיים

● פייר לא חדל לבחון אותי בחשד ואני ביקשתי מיפלט תכוף ככל שהזעזתי בעשן המאריחואנה. הפסיכיאטר שהסכמתי לפנות אליו, אחרי ששבנו לאוטבה, צידד בעמדת פייר — שעלי לחדול מסמים. שבוע אחר שבוע שכבתי על הספה שלו, אילמת וכעושה. לבסוף לא יכולתי שאת עוד. בטרם יצאתי אל מישרדו עישנתי לא „אצבע“ אחת, כי אם שתיים — ואך השתרעתי על ספתו, התי-חלתי לדבר.

פייר טען, בצדק, שאין אני תורמת את חלקי בקיום המיסגרת המישפחתית. חגבתי בדרך הפחות-נדיבה שניתן להעלות על הדעת. התחלתי לעשן מאריחואנה פחות או יותר בנוכחותו, ואם הייתי נדכאה דיי — עד ארבע, „אצי-בעות“ חזקות ליום.

של הבנה. הוא שוחח עמי במשך שעות אי-קץ על מיש-פחתו ונכדיו, על לימודיהם ועבודתם. בידעו עד כמה אני שונאת שיחות באמצעות מתורגמן, דיבר עמי אנגלית. התרשמתי מאד מחליפותיו התפורות מעשה-אמן, מצי-פורני המטופחות ומטיב מראהו בכלל. ברז'ניב הוא סיפור אחר לגמרי. מהרגע שהנחת יעליו את עיני לראי-שונה, הוא הזכיר לי את הדמות הסרת-התווים של פוליי-טיקאים ופקידים בעולם כולו, על חליפות-הפסים הכהי-לות שלהם וכותנותיהם התכולות, ממש כסוכני-ביטוח שהתנסו לוועידתם. הוא הרשים אותי קשה ותקיף — מגושם כדוב גדול וחלקק, איש מאיתנו לא יכול לחשוב על משהו שראוי לאמרו, מלבד הדברים הבנאליים ביותר. לדידו הייתי רק אשה. לא הייתי היחידה שמצאה את ברז'ניב דוחה. מיספר שנים מאוחר יותר לחש לי רוטטפוביק, שהיה ידיד קרוב של פייר, בהפסקה בקוני-צרט: „אני אוהף בעלך, אני אוהף וילי בראנדט. אבל ברז'ניב תרא.“

השמנתי והתפנמתי

● אחרי שתי לידות בפחות משלוש שנות נישואין מצאנו, גם פייר וגם אני, כי המשיכה הגופנית העזה ששררה בינינו בתחילה, נמוגה במידה מרובה. השמנתי, התפנמתי ועדי-מרהר לא ניתן להכיר בי את בת ה-22 הסרת-הדאגה, החושנית, שאותה נשא לאשה.

ראש-משלת צרפת והמאריחואנה

● בטרם הספקתי להשמיע הגה, ושיראק פרץ לשני-חה, „אם כבר מדברים על מאריחואנה,“ אמר נכבדות, „בעייה זו התעוררה במישפחתנו. אחד מאחייוני התחיל לעשן סמים.“ חשתי את הטניה גואה בקרבי לשמע הנימה מלאת-הסמכותיות והצדקנית שבקולו. „הבהרנו לו שאם לא יחדל, נמשוך ידינו ממנו, הוא יודח מניכסי המישפחה ולעולם לא יורשה עוד להיכנס הביתה.“ הסתכלתי בו מלאת תדהמה. „והאם המשיך לעשן?“ „בוודאי שלא,“ השיב שיראק, נפתע ונרגז בעת-יובעור-נהיאתו, כאילו בכלל ניתן להעלות על הדעת שהנער יבחר באפשרות אחרת.

פטריות פיוטל*

● (בהגיע בני הזוג טרודו לביקור רשמי במכסיקו) לאורך כל הדרך משדה-התעופה ועד לעתיקות הוצבו שלטים שאמרו, „ביינוונידו פייר טרודו,“ כשהגענו, מצאתי שני ידידים ותיקים ממתינים לי. הם שמעו על בואי, הצ-ליחו לפרוץ דרך כל מישמרות-הביטחון והיכו עד שאגיע. לשימחתי לא היה גבול.

וכאשר אחת מהם לחשה באוונגו, „יש לנו משהו עבורך,“ לא מחיתי; הנחתי את ארנקי כבמיקרה על הארץ, ליד המכונות, והלכתי להסתכל בעתיקות. כשחזרתי, תי-חש אלי שוטר. „אני חושב שעליך לדעת, הגברת טרודו — אותה נערה הניחה משהו בתיקך.“

„תודה רבה, אלה הן בוודאי העוגיות שהבטיחה לי.“ ובפתחי את התיק, העליתי מתוכו חבילת ביסקוויטים שנטלתי בבוקר משולחן בית-המלון. לא תפש שמחת לביסקוויטים הוטמנה שקית ובה פטריות פיוטל. אותו לילה, בקנקון, הרשיתי לעצמי לטעום מהן בחשאי. הן גרמו לי שארצה מהן עוד.

* סם מכסיקאי, מעין אליאסידי טבעי.

כתנוחה של הגות בגידה בפאריס